

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕСЬ!

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PK V.

4. 35.

СЕРЕДА, 2. МАЯ 1923.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, MAY 2nd, 1923.

No. 35.

VOL. V.

СОВІТСКА РОСІЯ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ НЕДОПУЩЕННЯ НА ЛЬОЗАНСКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

Протест Вороського до близько-східної конференції.

ЛЬОЗАННА, 30. цвітня. — М. Вороський, тутешній совітський представник, вислав нині до близько-східної мирової конференції офіційний протест проти самовладного недопущення Росії на конференцію. Вороський заявляє, що таке рішення безсередньо порушує усіяв запрошення, висланого Росії Великою Британією, Францією і Італією на першу Льозанську конференцію 14. листопада 1922 р.

В своїм протесті Вороський каже, що Росія не може прийняти участь у конференції, що вона мусить підписати конвенцію в справі турецьких проливів перед допущенням її на конференцію.

Росія мусить взяти участь в конференції на усіх рівнях, заявляє совітський представник.

Турки домагаються поклонання Росії на конференції.

ЛЬОЗАННА, 25. цвітня. — Турецькі делегати говорять, що по заключенні миру з європейськими державами ангорське правительство буде старатись о позичку в Америці на суму \$200,000,000 на сплату довгів, щоб таким робом визволитись з під панування Європеї. Коли зважити, що проект Честера передбачує локацію \$300,000,000 американського капіталу в Туреччині, так Турки вже тепер подають, що для їх добра буде видано пів мільярда доларів.

На нинішнім засіданні мирової конференції Турки виступили рішучо проти капітуляції, себто спеціальних привілеїв для чужинців в Туреччині. Вони кажуть, що ті привілеї були скасовані ще в жовтні 1914. Представники антанті годяться на знесення капітуляції, але кажуть, що це може наступити dopiero по ратифікації мирового договору, та що Турки повинні звернути ті податки, які стягнули з чужинського майна від 1914 р.

Ісмет Паша виступив сьогодні з домаганнями, щоб на конференцію покликано також Росія в цілі обговорення деяких змін дотично контролю над Проливами та для окончного підписання договору. Річ правдоподібно, що Росіяни будуть тут перед закінченням конференції, але нема ще певности, щоб їх запрошено негайно.

Англія недоводена поступками Совітів.

ЛОНДОН, 26. цвітня. — Рональд МекНіл, підсекретар міністерства закордонних справ, заявив вчора в палаті громад, що британське правительство вишло безпроблемно ризику ному до Росії в справі цього ряду вчинків, яких допустимся Совіти проти Великої Британії.

Він сказав, що ті справи відносяться безсередньо до відносин між Англією і Росією, та що британське правительство мусить звернути увагу на напасне поведіння совітських органів супроти британських горожан. До того рода справ належить захоплення російськими піратами англійських рибальських суден при берегах Мурманська.

Японія пропонує відновити зносини з Росією.

МОСКВА, 29. цвітня. — Совітський комісаріят закордонних справ оповідає, що Японія запропонувала через свого представника у Владивостоці частинне відновлення зносин з Росією, яке було би подібне до російсько-британського торговельного договору, що Москва вважає рівнозначним з дійсним признанням.

ТОКІО, 30. цвітня. — Віце-міністер закордонних справ Танакі оповідає нині, що Японія запропонувала Совітській Росії обміняти торговельними агентами між обома державами.

Торговельний договір між Данією і Совітською Росією.

МОСКВА, 24. цвітня. — Максим Литвінов і представник Данії Чемберлейн Клен підписали торговельну угоду між Данією і Росією. Щоб бути правосильною, угода мусить бути ратифікована протягом вісьмох тижнів. Вона включає:

1. Признання советського правительства.
2. Взаємний обмін дипломатичними і консульськими представниками.
3. Повне привернення торговельних і економічних зносин.
4. Взаємний доступ до всіх транспортних середників.
5. Гарантії дотично взаємної охорони інтересів горожан що до особи і щодо майна.

Справу претенсій данських горожан, майно яких націоналізовано в Росії, оставлено до будучого вирішення. Пошкодовані дістануть мабуть відповідні концесії в Росії та нагоду відзискати в цей спосіб свої втрати.

Відкликано американського консула з Владивостоку.

ВАШІНГТОН, 27. цвітня. — В департаменті стейту дізнанося вчора, що американський консулат у Владивостоці буде закритий.

Розпорядок в цій справі видано для того, що недавно тому дізнанося, що совітські власти не мають наміру відновляти уповажень, наданих попереднім російським правительством американському консулеві, але зажадають його уступлення.

ТОКІО, 26. цвітня. — Тут дізнанося, що американський і англійський консуляти у Владивостоці будуть закриті в недалекій будучности.

Процес проти жидівських рабів в Гомелю.

МОСКВА, 25. цвітня. — Рабін Шнерсон і Баріжанський та інші визначні жидівські духовники в місті Гомелю в Могилівській губернії будуть потягнені до судової відвічальности за приващення собі "прерогатив державних судів" через те, що радили Жидам у давній час з своїми цивільними справами до жидівських церковних судів. Це виявилось підчас розправи проти рабина Шнерсона, який казав, що так звані жидівські суди є старим звичаєм в життю жидівського народу і що всі рабини виконують того рода функції в жидівських громадах. Діставши такі інформації, суд припинив розправу проти Шнерсона і о-

БОРІТЬСЯ БЕЗРОБІТНИХ З ПОЛІЦІЄЮ В РУРИЦІНІ.

ЕССЕН, 25. цвітня. — В Катербергу, недалеко Ессену, прийшло вчора знова "до боротьби між безробітними і поліцією. В боротьбі одного робітника убито з одного тяжко ранено.

До боротьби прийшло ізза того, що кількасот безробітних хотіли предложити міським властям свої домагання, а бурмістр дав поліції приказ не допустити їх. Безробітні почувши цим обиджені і прийшли до бійки.

В п'ятьох місцях на залізницях вибухли бомби.

ДИССЕЛЬДОРФ, 27. цвітня. — Минулої ночі вибухло на залізницях в різних місцях Рурцини п'ять бомб, які перервали залізничну, телеграфічну і телефонічну комунікацію та стримали на якийсь час рух. Французькі власти кажуть, що експлозії спричинили найбільшу шкоду від початку окупації.

Експлозії розірвали тори на певну віддаль та порвали телеграфічну і телефонічну дроти. В однім місці французький потяг з військом ледви уникнув катастрофи.

Знищення задержити транспортацию на кілька днів, заки буде направлена шкода.

Три французькі залізничні урядники убиті.

БЕРЛІН, 29. цвітня. — Донесення з Кобленцу подають, що під французький пасажирський потяг підложено динаміт і внаслідок того трох французьких залізничних урядників зістало убитих.

Першомайські демонстрації заборонені в Рурцині.

ВЕЦЛЯР, Ренська Прусія, 29. цвітня. — Оповіднено тут в німецьких округах "окупаційні власти заборонили першомайські демонстрації в окупованій території.

В Баварії заборонені першомайські демонстрації.

МІНХЕН, 29. цвітня. — Баварське правительство заборонило трейд-юніям і радикалам в Мінхені устроювати демонстрації в день 1. мая. Помимо того є побоювання, що в Баварії будуть того дня безпорядки.

Першомайське свято заборонене в Будапешті.

БУДАПЕШТ, 30. цвітня. — Тут зістали заборонені першомайські масові мітинги або походи, в яких виставляюно білі червоні прапори.

Муссоліні скасував свято Першого Мая.

РИМ, 24. цвітня. — На підставі декрету Муссолініного признано день 21. цвітня урядовим робітничим святом на місце святкування Першого Мая.

Депортований зі Злуч. Держав ірландський комуніст Ларкін прибув до Англії.

САВТАМТОН, 27. цвітня. — Джеймс Ларкін, ірландський комуніст, депортований зі Злучених Держав після відсидження кари за кримінальну авархію, вівс тут нині і поїхав до Лондону.

АРЕШТОВАННЯ ПОСЛА ЛУЦКЕВИЧА В ЛУЦЬКУ.

Від Українського Соймового Клубу у Варшаві отримала наша редакція слідуючий комунікат:

В вівторок 10. цвітня 1923 р. о годині 11 вночі прибули на ст. Луцьк соймові послы Марко Луцкевич і Хома Приступа, щоби нічим потягом відїхати до Варшави. На стації приступили до них агенти луцької дефензиви і заявили послові Луцкевичу, що мають від суду наказ арештувати його. На вимогу посла Приступи показати офіційний документ прокуратора на право арешту — агент дефензиви показав такий з датою 10 цвітня б. р. за № 10. Посол Луцкевич запротестував проти такого насильства, але агенти поліції заявили, що мають наказ зверхньої влади і мусять його виконати.

В той час відділ пішої поліції узброєний в карабіни і револьвери окружив вагон, в котрий мав всїдати посол Луцкевич, щоби його туди не впустили, а інші поліціанти окружили посла Луцкевича і силою почали відривати його від вагона.

Як видно, луцьке польське громадянство наперед було вже поінформоване, що Луцкевича мають арештувати, бо на стації зібрався гурток поляків і викрикував на адресу Луцкевича ворожі слова, а оден з висших урядовців, котрий нахвалився в вагоні — силою допомагав поліції недопустити Луцкевича до вагону.

Слід зазначити, що посол Луцкевич не поповнив ніякого урядового (кримінального) проступку, за що могли би його в так брутальний спосіб трактувати, а виною його було те, що в понеділок 9. цвітня б. р. на посольським вічу біля Луцького собору критикував діяльність адміністрації, котра має на днях забрати цей собор і збирати пожертви на український університет у Львові.

По заарештованню посла Луцкевича відставлено силою до луцької тюрми, а на слова протесту посла Приступи поліція відповіла йому, щоби їдав собі скаргитись до Варшави.

От так виглядає посольська нетикальність гарантована польською конституцією.

Поляки будуть судити білоруських послів.

ВАРШАВА, 22. цвітня. — на днях розпочнеться розправа проти білоруських послів до варшавського сойму Семена Яковюка і Сергія Баранова, обжалованих "зраду" польської держави.

Акт обвинувачення закидає обом послам, що вони були членами тайного революційного комітету, який через останні три роки провадив боротьбу в цілі відорвання білоруських земель, які знаходяться нині в границях польської держави.

Відкриття найвишого суду рад. України.

Харківські "Вісти" доносять: Дня 11. марта відбулося відкриття Найвишого Суду У.С. Р.Р. Цей акт офіційного відкриття найвищої судової установи на Україні має надвичайну вагу, бо фактично становить завершення системи нового радянського суду, заведеного новим статутом судівництва.

На протязі часу від Жовтневої Революції до цього часу всі наші судово-карні органи не мали доконаної сталого організації. На початку революції, в добу військового комунізму, чинили суд надзвичайні органи репресії — Ревтрибунали й ЧК. Зараз, підчас нормально-го будівництва, повстала потреба на нормальний чинний судовий апарат.

На реорганізаційний суд, разом з поширенням прав у галузі карній, покладається також поважне завдання використати поширення своїх прав у галузі цивільній, тому що цивільні відносини останніми часами значно ускладнилися й зробилися дуже різноманітними. Для керування цю складною роботою утворено Найвищий Суд, що об'єднує й направляє роботу реорганізаційних Губсудів.

Крім того, Найвищий Суд буде правити за найвищий касацийний орган і керуватиме такою роботою арбітражних комісій при Економрадах, сільських комісій при Земертахах, конфліктних комісій при органах праці і т. д. Отже суд вельясто буде єдиним, а це є головна потреба для судових органів справедливо відбувати свої функції.

Сьогодні починається реорганізаційний спосіб трактування С.Р.Р. Після відкриття його закінчується велика робота і в справі реорганізації органів юстиції на Україні і переладивши свої лави, ці органи розпочнуть свою роботу — переведення в життя підвалин революційної правности.

СТРАЙК КОРАБЕЛЬНИХ РОБІТНИКІВ В НЬО ЙОРКУ.

НЬО ЙОРК, 26. цвітня. — Юнія "Промислових Робітників Світа" зарядила страйк моряків. Страйк почався вчора о півночі.

Після заяви юнії число страйкерів внісе 80.000; корабельні підприємці кажуть, що страйк не може охопити більше як 30.000 робітників, бо більше нема в цілі ньюйорським порті.

Моряки домагаються підвищення місячної платні о 20 доларів, 60 центів на годину за "овертайм", 8-годинного робочого дня та 44-годинного тижня. Юнія вислала товариству корабельних владствителів свої домагання, але товариство не відповіло. Юнія сподїється, що з моряками будуть теж страйкувати докові робітники.

Юнії, що стоять в звязку з Американською Федерацією Праці, теж предложили владствителям кораблів свої домагання, але вони не рішилися ще виходити на страйк.

Страйк в тетфордських майнах асбесту полагоджений.

ШЕРБРУК, Кве., 28. цвітня. — Конференція між робітниками і урядниками "Асбетос Корпорейшен" закінчилася нині порозумінням між обома сторонами. Майнери повернуть до роботи в понеділок.

Відкриття найвишого суду рад. України.

Харківські "Вісти" доносять: Дня 11. марта відбулося відкриття Найвишого Суду У.С. Р.Р. Цей акт офіційного відкриття найвищої судової установи на Україні має надвичайну вагу, бо фактично становить завершення системи нового радянського суду, заведеного новим статутом судівництва.

На протязі часу від Жовтневої Революції до цього часу всі наші судово-карні органи не мали доконаної сталого організації. На початку революції, в добу військового комунізму, чинили суд надзвичайні органи репресії — Ревтрибунали й ЧК. Зараз, підчас нормально-го будівництва, повстала потреба на нормальний чинний судовий апарат.

На реорганізаційний суд, разом з поширенням прав у галузі карній, покладається також поважне завдання використати поширення своїх прав у галузі цивільній, тому що цивільні відносини останніми часами значно ускладнилися й зробилися дуже різноманітними. Для керування цю складною роботою утворено Найвищий Суд, що об'єднує й направляє роботу реорганізаційних Губсудів.

Крім того, Найвищий Суд буде правити за найвищий касацийний орган і керуватиме такою роботою арбітражних комісій при Економрадах, сільських комісій при Земертахах, конфліктних комісій при органах праці і т. д. Отже суд вельясто буде єдиним, а це є головна потреба для судових органів справедливо відбувати свої функції.

Сьогодні починається реорганізаційний спосіб трактування С.Р.Р. Після відкриття його закінчується велика робота і в справі реорганізації органів юстиції на Україні і переладивши свої лави, ці органи розпочнуть свою роботу — переведення в життя підвалин революційної правности.

Вислід виборів до болгарського парламенту.

СОФІЯ, 25. цвітня. — Кінцевий обрахунок голосів у виборах до болгарського парламенту показує, що селянська (правительствена) партія віднесла світу побіду. На 246 місць в парламенті сторонники правительства вибрали 218 послів.

Преміера Стамбулівського, провідника селянської партії, вибрано в тринадцятьох ріжних округах. Він буде дальше головою правительства.

Побіда селянської партії доведе правдоподібно до зміни державної конституції в цім напрямі, що власть короля буде зовсім обмежена і перейде в цілости на парламент. Країні радикали говорять навіть про занесення королівства і заведення републики.

Місячні збори роб. зап. товариства.

Отсим повідомляється всіх вінніпегських членів Р.З.Т., що в неділю 6-го мая о год. 2.30 пополудни відбудуться в Укр. Роб. Домі місячні збори Робітничого Запомогового Товариства, на котрі обовязково повинен явитись кожний член, бо є важні справи до полагодження. Гости, котрі бажають вписатися до Р.З.Т. радо вітаємо.

Відкриття найвишого суду рад. України.

Харківські "Вісти" доносять: Дня 11. марта відбулося відкриття Найвишого Суду У.С. Р.Р. Цей акт офіційного відкриття найвищої судової установи на Україні має надвичайну вагу, бо фактично становить завершення системи нового радянського суду, заведеного новим статутом судівництва.

На протязі часу від Жовтневої Революції до цього часу всі наші судово-карні органи не мали доконаної сталого організації. На початку революції, в добу військового комунізму, чинили суд надзвичайні органи репресії — Ревтрибунали й ЧК. Зараз, підчас нормально-го будівництва, повстала потреба на нормальний чинний судовий апарат.

На реорганізаційний суд, разом з поширенням прав у галузі карній, покладається також поважне завдання використати поширення своїх прав у галузі цивільній, тому що цивільні відносини останніми часами значно ускладнилися й зробилися дуже різноманітними. Для керування цю складною роботою утворено Найвищий Суд, що об'єднує й направляє роботу реорганізаційних Губсудів.

Крім того, Найвищий Суд буде правити за найвищий касацийний орган і керуватиме такою роботою арбітражних комісій при Економрадах, сільських комісій при Земертахах, конфліктних комісій при органах праці і т. д. Отже суд вельясто буде єдиним, а це є головна потреба для судових органів справедливо відбувати свої функції.

Сьогодні починається реорганізаційний спосіб трактування С.Р.Р. Після відкриття його закінчується велика робота і в справі реорганізації органів юстиції на Україні і переладивши свої лави, ці органи розпочнуть свою роботу — переведення в життя підвалин революційної правности.

Відкриття найвишого суду рад. України.

Харківські "Вісти" доносять: Дня 11. марта відбулося відкриття Найвишого Суду У.С. Р.Р. Цей акт офіційного відкриття найвищої судової установи на Україні має надвичайну вагу, бо фактично становить завершення системи нового радянського суду, заведеного новим статутом судівництва.

На протязі часу від Жовтневої Революції до цього часу всі наші судово-карні органи не мали доконаної сталого організації. На початку революції, в добу військового комунізму, чинили суд надзвичайні органи репресії — Ревтрибунали й ЧК. Зараз, підчас нормально-го будівництва, повстала потреба на нормальний чинний судовий апарат.

На реорганізаційний суд, разом з поширенням прав у галузі карній, покладається також поважне завдання використати поширення своїх прав у галузі цивільній, тому що цивільні відносини останніми часами значно ускладнилися й зробилися дуже різноманітними. Для керування цю складною роботою утворено Найвищий Суд, що об'єднує й направляє роботу реорганізаційних Губсудів.

Крім того, Найвищий Суд буде правити за найвищий касацийний орган і керуватиме такою роботою арбітражних комісій при Економрадах, сільських комісій при Земертахах, конфліктних комісій при органах праці і т. д. Отже суд вельясто буде єдиним, а це є головна потреба для судових органів справедливо відбувати свої функції.

Сьогодні починається реорганізаційний спосіб трактування С.Р.Р. Після відкриття його закінчується велика робота і в справі реорганізації органів юстиції на Україні і переладивши свої лави, ці органи розпочнуть свою роботу — переведення в життя підвалин революційної правности.

АРЕШТОВАННЯ БОЛЬШЕВИКІВ В КОНСТАНТИНОПІЛІ.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 29-го цвітня. — Повідомляють, що поліція викрила більшовицьку змову на зорганізацію першомайської демонстрації. Захоплено летючки, в котрих закладені пролетаріят повстати проти капіталістичного правительства.

Кажуть, що в змову була вмішана більшовицька торговельна делегация та що поліція арештувала кількасот Росіянів і Турків.

В Швеції будуть святкувати Перший Май.

ШТОКГОЛЬМ, 29. цвітня. — По цілій Швеції день Першого Мая будуть святкувати як Робітничий День. Соціалістична Партія праготує демонстрації в Штокгольмі, Готенбургу, Мальмо та інших містах. Соціалісти видали маніфест, в яким закликають робітників збиратися довкола червоного прапора і прилучуватися до демонстрацій.

Будуть святкувати Перший Май в Копенгазі.

КОПЕНГАГА, 29. цвітня. — В день Першого Мая в Копенгазі відбудуться звичайні мирні походи вулицями міста.

Товариші! Відновіть передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

НОВА ДРАМА! -- НАГЛИЙ СУД В ГАЛИЧИНІ!

Драматично-Співацький Кружок Укр. Робітничого Дому

відіграє

В СУБОТУ, ДНЯ 5. МАЯ, В УКР. РОБ. ДОМІ

найновіший драматичний нарис в 5-ох відслухах п. н.:

НАГЛИЙ СУД В ГАЛИЧИНІ

В штуці представлена боротьба і трагічна смерть галицьких революціонерів товаришів Степана Мельничука, Петра Шеремети та погибшого трагічною смертю т. І. Цепка, розстріляних польською шляхтою дня 11-го листопада 1922 р. — Хто хоче побачити, як боролися галицькі революціонери за осободження Східної Галичини з під панування польської шляхти і як по героїськи вмирали, хай не пропустить побачити цієї штуки.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦТНИ МІСЦЬ: 55, 40 І 27 ЦЕНТИМ (включаючи воєну таксу).

УВАГА! В КОРИСТЬ НАШОЇ ПРЕСИ! УВАГА!

ЗАХОДОМ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО КРУЖКА ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 6. МАЯ, В УКР. РОБ. ДОМІ

КОНЦЕРТ

Програма буде оголошена в слідуючій числі "Укр. Роб. Вістей", як також буде роздаватися при вступі до салі.

Заряд Р.З.Т.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стіваришення "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

СЛОВНИМ СВОЇМ ОБОВ'ЯЗОК В МІСЯЦІ МАЮ!

Розпочався місяць май. Українські робітники і робітничі в Канаді мають в цій місяці важке завдання до виконання — нести поміч українській робітничій пресі в Канаді, це є "Українським Робітничим Вістям", "Голосом Праці" і "Голосом Робітничих Вістей". Ця робота припадає в першій мірі на українські робітничі організації, як відділи Української Секції Робітничої Партії Канади, філії і відділи Стіваришення Української Робітничої Дім, відділи Секції Женщин-Робітниць при Стів. У.Р.Д. і інші робітничі товариства, зв'язані зі Стів. У.Р.Д. Як ці робітничі організації мають повести кампанію в користь української робітничої преси в Канаді, про це вже писалося в нашій газеті попередню. Всіх способів треба ужити, щоб зібрати якнайбільше фондів для нашої преси і наших журналів. Представлення, концерти, забави, розіграшки і інші підприємства в місяці маю повинні бути устроєні в користь нашої преси. Поодинокі товариші і товаришки, на скільки лише дозволять їм час, повинні в місяці маю збирати передплату пресовий фонд серед своїх товаришів і товаришок праці. Як керувати найкраще майську кампанію в користь нашої преси, це показали українські робітничі організації в Вінніпегу, які вибрали кілька тисяч тому назад особливий комітет і виробили точну програму праці, про що вже писалося в "Українських Робітничих Вістях". Ми віримо, що за приміром Вінніпегу пішли товариші і товаришки по цій Канаді і також виробили план майської кампанії. Тепер треба лише взятися ширше за діло і перевести план в життя.

Товариші і Товаришки! Преса є нашою найбільшою зброєю під теперішню пору і ми повинні подбати, щоб ця зброя належимо виконувала свою службу. Обов'язком нашим є забезпечити в місяці маю існування нашої преси, щоб вона не храла в літні місяці. Віддаймо всі свої сили в цій місяці в користь нашої преси, а цей обов'язок буде сповнений. Покажимо свою свідомість тим, що ми потрафимо втримати на належній височині нашу пресу. Наші вороги найбільше намагаються на нашу пресу, бо вони розуміють її значіння для працюючих мас. Покажимо же тим наймитам капіталу, що ми не випустимо з рук нашої зброї, а будемо гатити нею безпощадно всіх ворогів працюючого люду. Хай же-ж місяць май доставить амуніції для нашої зброї! Попрацюймо всі як один в цій місяці для української робітничої преси в Канаді!
За Вами діло, Товариші і Товаришки!

3 ДІЯЛЬНОСТІ РОБ. ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

Крок за кроком Робітничє Запомогове Товариство в Канаді починає ставати на твердий ґрунт. Поступає воно в своїй організації діяльності повільно, але ми з досвіду знаємо, що всяка робітнича організація не відзначається скорим розвитком, бо робітники завжди приходить створити свою організацію в тяжких умовах, зустрічаючись на шляху свого організаційного поступу з різними перешкодами.

Українські організовані робітники, які є застрільниками всякого нового організаційного руху серед українського робітництва в Канаді, обтяжені організаційною і просвітною працею. Крім тяжкої праці в фабриці, в копальні, в лісі, на залізниці, приходиться ще боротися на фронті темноти, дезорганізації та віддаленості на всі бік світу і місцеві події. Бо на те-ж вони і організовані в просвітній гуртки та в відділи політичної партії. І коли розпочинається якась нова робота, яка вимагає нових зусиль, нової затрати сил і енергії, то цілком зрозуміло, що вона виконується вже якесь прихачем, поза іншою роботою, у вільну хвилину. А кілька в організованих робітників є тих "вільних хвилин", то про це злишнім буде тут говорити.

Робітничє Запомогове Товариство в Канаді зістало засноване минулої осені. До IV. Зїзду Стіваришення Укр. Роб. Дім воно організувало свою діяльність лише в Вінніпегу. Товариші з провінції, приєднуючись засади "сім раз м'як, а раз ріж", все ждали докладніших інформацій, а головне очікували на зїзд Стіваришення Укр. Роб. Дім, на якому, при співучасті їх делегатів мала вирішитися справа організації Р.З.Т.

Коли делегати на зїзд Стів. Укр. Роб. Дім повернули до своїх місцевостей, тоді тільки почали наспівати вісти про поширення Р.З.Т. на провінції.

До цієї пори Р.З.Т. числять 9 відділів, членство яких виконало всі вимоги статута і є формально одобрено головним зарядом та переведено через книжки. Загальне число членів тих відділів вносить після звіту на засіданні головного заряду 16. цвітня ц. р. 345. Далше головний заряд отримав вже відомості про організування нових 5 відділів, число членів яких вносить 169. Декотрі з цих відділів прислали вже виконені аплікації своїх членів. Отож загальне членство Р.З.Т. після останнього звіту секретарів відділів з різних місцевостей вносить 515 членів.

Згодосившися до тепер з поза Вінніпегу місцевості є слідуєчі: Ріджайна, Дромгелер, Колгорст, Корбін, Нордер, Лейбрідж, Едмонтон, Вест Форт Вільям, Форт Вільям, Тіммінс, Ошана, Монтреал, Лондон.

Вінніпегський відділ, як найстарший, видає вже за останні два місяці своїм членам \$48.85 допомоги. Загальний прихід Р.З.Т. від часу його існування вносить \$1.300.00. Загальний розхід, в який входять видатки зв'язані з інкорпорацією, з друкуванням статутів, аплікацій, веденням секретарів, міміографом і виданням допомоги вносить \$562.54. В касі головного заряду є готівки \$737.46.

Так приблизно представляється до цієї пори діяльність Р.З.Т. Судячи після листів товаришів з провінції, організаційна діяльність пішла-б успішніше, еси-б Р.З.Т. могло вислати в цій справі свого організатора. Бо всім товаришам дамаються докладні інформації про те, як започаткувати організування відділів, як вести роботу, та й многи точки статута вимагають також докладного пояснення. Однак головний заряд покісно не розпоряджає достаточними средствами, щоб вислати спеціального організатора і обмежує свою організаційну діяльність листом.

Бажаємо є, щоб товариші на місцях взяли це під увагу і присвятили більше часу і старань для придбання членів Р.З.Т. Постарайтеся, товариші, при кожній нагоді популяризувати Р.З.Т. між загальним українським робітництвом. Для цього використовуйте концерти, представлення, і інші підприємства, забираючи на них слово на кілька минут підчас павз. Р.З.Т. є корисною і потрібною організацією для кожного українського робітника, положення якого не є забезпечене в теперішній капіталістичній системі. Нині робітник здоровий і чується щасливий, еси взагалі робітник може почувати себе щасливим в капіталістичній системі. Але все-ж таки, поки здоровий, він потрібний планови як робоча сила. Але в разі якогось випадку або слабости він стає нікому не потрібний, його цураються експлоататори, вони викидають його з фабрики на вулицю. І хто тоді йому робітничої допомоги? Хто допоможе бодай в перших тяжких його тяжкого положення? А ми знаємо, що вчасна поміч є багато дорожша і часами може вратувати здоров'я постраждалого робітника.

А що станеться з сімєю убитого в фабриці або в копальні робітника? Компанія буде нею заопікуватися? Щоби і дістати щось від компанії, то треба ще перше з нею судитися, а поки щось висудити, то можна з голоду умерти. Робітники добре знають це з власного досвіду. А коли сімейний робітник умирає від якоїсь слабости, тоді його сім'я остається без жадних средств до життя. Дехто каже, що Р.З.Т. не забезпечує сім'ю того робітника на стало. Так, але в першу найтяжшу хвилину воно дає її значну допомогу. А ми знаємо багато випадків, де після смерті робітника товариші колектово між собою збирали для його сім'ї 10—15 доларів і ця поміч була для неї дошокою ратушкою. А Р.З.Т. платить з гори поважну суму грошей в таких випадках. І ця поміч не є жербанною, але взаїмопомічно. І та взаїмопоміч може бути тим більша, чим більше членів буде мати Р.З.Т. Старайтеся, товариші, подвоїти число членів Р.З.Т. в найближшій часі. Кожний український робітник в Канаді повинен стати членом Робітничого Запомогового Товариства!

За всіма інформаціями, статуту, аплікаціями звертайтеся сейчас-же до головного заряду Р.З.Т. на адресу Укр. Роб. Дому в Вінніпегу.

В ХАОСІ ОРІЄНТАЦІЙ.

(Від власного кореспондента.)

Прилучення Східної Галичини до Польщі викликало перш усього безмірне розчарування серед широких кол націоналістичного галицького табору. Першу ці засліплені антантофіли не хотіли довог вірити у "справедливе" вирішення, але як повірили, то теж вагались, що робити їм: чи оголошувати всенародну жалобу, чи може грізно протестувати. Для фасону рішення було обмежитися на простих присягах "бодострі" духа. Але цього було замало. Рішення антанти зробило своє і створило хаос. Люде найшлися на переломі і кинулися шукати орієнтацій. І власне цей момент, який проходить так непомітно, незвичайно цікавий і може служити нам, як неочінена студія стану і вартости душі нашої дрібнобуржуазії.

Було б смішно дорікати українським міщукам, що вони були такими сліпими антантофілами. Вони рішучо не могли бути іншими. Так, як свідомий робітник не може бути рівнодушний до радянської влади і соціальної революції, так свідомий і несвідомий дрібнобуржуй мусить бути вірним рабом буржуазної антанти. Це-ж класова спорідненість. Це-ж і є класовий поділ людства. Антанта — спілка буржуазії і капіталістів, оборонець прав буржуазії і її гадузей — дрібнобуржуазії, міщанства, куркуліства. Вона пропагує і насильно насаджує буржуазний устрій, вона й бореться ріжними способами проти нових хвилі — соціальної революції. Хиба-ж член буржуазної класи може не вірити в такого рідного оборонця?

Галицька буржуазія і міщанство 5 років калонілися перед антантою і 5 років вірили в її "справедливість", хоч мали наглядні докази, що милостива "мама" не для всіх мамою, а вже найменше для України. Але раб, який з покоління в покоління перейшов сліпим рабом, ніколи не буде іншим.

Нам все закидають, що ми винаходимо якусь українську буржуазію, мовляв, народ ми бідний, без своєї шаяхти й капіталістів. Звичайно такі закиди чуємо ми від тих, що належать до буржуазної класи. Не будемо гадувати на цьому місці буржуазії Великої України, помішники, дідичів і власників цукроварень, які в більшій часті організовані в партії "українських хліборобів-державників" і без сумніву є великими патріотами соборної України. Візьмим в цьому випадку тільки так звану "спролетаризовану" Галичину, по словам деяких панів, країну бідну, без рідної буржуазії, а з широкими слоями бідного селянства, робітничества і трудової інтелігенції. Не згадуємо навіть тих найбільш власників-Українців, які на чолі з мітрополитом графом Андрієм Шептицьким мають великі і менші маєтки і експлуатують "улюблений" бідний народ. Перш усього маємо тисячі дрібних власників з "скромними" фільварочками і ще скромнішими акціями в нафтових, сільних і інших підприємствах. Є тисячі українських патріотів, що належать до ріжних спілок з польськими панями, як: парельяція лісів, експлуатація млінів, тартаків, ткальських фабрик, банків і т. д. Є тисячі народних "провідників" починаючи "трудошниками", а кінчаючи радикалами і "соціалістами-демократами", що є активними акціонерами в переїжних підприємствах, які ніби-то створені на "благо" народу, в дійсності, щоб дерти з того народу шкуру. А всі попи до 50, 100, 150, 200 і 300 моргами поля! А всі пани адвокати, судії, інженери і інші "громадські діячі", хиба-ж не є власниками пишних будинків-кам'яниць, хиба не мчатся на власних конях і бричках? І неже все це тільки "трудова інтелігенція"? Чим трудиться вона? Чи тільки для свого прожиття, власним трудом? Ніхто з нас не відкидає інтелектуальної (умової) праці, але-ж такою "працею" годі висидувати тисячі, десятки тисяч бідних людей. З такої праці неможливо для чесної людини збавити маєтки, які висисають кров з інших. І хиба-ж це не буржуазія чи дрібнобуржуазія? Хиба-ж всі ці пани могли бути іншими, як були? Антанта — речник і оборонець прав буржуазії і галицька дрібнобуржуазія мусила орієнтуватися на неї, бо тільки антанта давала гарантії вільного розвитку їх інтересів. А маси, які були засліплені і йшли за ними, були невидочими, яких вели рівною дорогою і казали скакати через річка, котрого на гладкому шляху зовсім не було.

Сьогодні ми з боку можемо обсервувати хаос, який витворився в Галичині після "справедливого" вирішення її долі. Галицький дрібнобуржуазії випали з рук віжки і одинокий аргумент: видержати вірними антанті. Вона свідомо тепер свогого нещастя намагається внести в галицьке життя щось нового. Але це йде не так легко. Маси прозріли і зараз з уст дрібнобуржуазних патріотів лунає розлучний крик:
— Маси кидуються в обняття большевизму!
Це ясне і зрозуміле. Широки маси по важкому досвіді пізнають свій обман і шукать свогого оборонця. Одиноким оборонцем в цьому випадку може бути тільки ворог буржуазної антанти, а ним є радянська федерація республік. Але мою метою є власне по можості ясно представити нові орієнтації, які саме тепер виникли на галицькому ґрунті.

По правді хаос в цьому відношенні величезний, так серед старого "громадянства", як і серед молодого. Остеровий і твердо стоїть одинока комуністична партія Галичини, сила якої з кожним днем кріпшає.

Дрібнобуржуазні партії опинилися на роздорозжю. Головна з них, так звана "трудова" партія — з старою генерацією тихесенько і зручно кокетує з Варшавою. Для бушних австрійських послів і інших власників "трудошних" інтелігентів факт прилучення Галичини до Польщі став доконаним і їх мірковання зводять до слідуючого: Антанта без їх дозволу прилучила Галичину до Польщі і тимсамим перестала зовсім говорити з "Українцями". Польща одержала мандат "життя і смерті" в Галичині, значить, треба "ратувати ситуацію". В пресі неясно пробокмується про якусь автономію, тому й треба використати її. З прилученням мусимо погодитися і власною працею в братських згоді з польськими панами жити, як жили під Австрією. Орієнтація на Схід — небезпечна патріотично-буржуазній класі. Це-ж смерть її. Польща, хоч вона Польща, але всітаки стоїть на сторожі їх класи. Значить одинокий вихід, погодитися з долею, перевести вибори в Галичині і wraz з іншими партіями створити "автономне" життя під Польщею.

Думку що вперто підпірають галицькі патріоти і проводять її в життя при допомозі підготовчих статей в "Громадському Вістнику" а тепер в "Діаі". На цій-же платформі до певної міри стоїть і Петрушевч. Він-же з своїми "дипломатами" мав довшу нараду з галицькими "діячами" в "вільному" місті Данигу в перших днях цвітня 1923.

Друга група, головою з галицької молоді і "лівающих" елементів національної закраски, як дотепершній антантофіл, розчарований вирішенням, а також радикали, творять так звану групу активістів. Іх девізом є: надія на власні сили, без допомоги чужих. Ця група ставить собі за ціль боротися ірландським способом проти польського поневолення і ніби-то не орієнтується нікуди. В дійсності задумує при допомозі Радянської України зробити з неї базу свогого активного руху і хоч до певної міри ворожо ставиться до сучасної радянської влади — то всітаки з практичних причин задумує "жити з нею дружньо".

Найбільш сильна орієнтація є третя: Орієнтація Сходу. Люде цієї орієнтації вірять в одну можливість визволення, при допомозі Радянської України. Вони вправді покищо "дикі" і бродять без проводу, але і з них відколюється крило, яке більш реалізує свою орієнтацію.

І в цьому хаосі всітаки викристалізується ясна думка, яка робиться переважаною силою в Галичині. Згодом вона буде пануючим світоглядом, який при вільній праці можна буде використати так, як цього вимагають інтереси соціальної Революції. Хаос, який зараз панує, є необхідний і в ньому одно тільки ясно: ґрунтовне банкруцтво політики української дрібнобуржуазії. Як би вона тепер не хитрувала, всітаки робота її буде найкращим агітатором за поглибленням класової свідомости і революційної думки.

Юрко Ронца.

ВЧІМСЯ ВІД НАШИХ ВОРОГІВ.

Буржуазні письменники всіх країн пишуть в своїх газетах і книжках, щоб ми, робітники, любимо і шанували лише свою націю, свою мову, свою віру і взагалі все, що "своє". Очевидно, ніхто з свідомих робітників не має нічого проти того, щоб любити та шанувати свою мову чи народність. Та вже щодо віри, то вона є двока: одні вірять в забобони, другі — в науку. Всі класово свідомі робітники вірять в науку, але в той сам час вони ніколи не стараються насильно відтягати віруючих людей від забобонної віри.

Та не так любов до "свого" розуміє буржуазія і її паганічі. Буржуазія нас навчає, що би ми любили і шанували наших класових ворогів, всіх тих, що мають владу, всіх тих, що своєю фальшивою "наукою" туманять робочий люд і торкують ним; всіх тих, що в імені народу — розпинають той народ — народ робочий.

Та все-ж таки "наука" буржуазії не пішла на марне. Міліони робітників зроуміли її так, як їхні пани і підданці хотіли. Замість любити і шанувати свій народ працюючий — вони шанують своїх ворогів, котрі накинuli їм і забобонну віру і все інше, що держить робітничу класу в злиднях і темноті.

Робітник йде за страйколом на місце свого брата-робітника, робітник страїє в робітничу, робітник саджає робітника в тюрму і т. п.

І це десь таки в тій державі, де нема "чужинців", де живуть лише самі "свої", де істнує лише одна мова, одні звичаї і обичаї.

А що ми побачимо, як заглянемо до такої держави, де є "свої" і "чужі", як приміром в Канаді або в Злуч. Державах? Все в фабриці робітника, зараз і почувеш: "Нашого"? Кожний питає за "своїм", хотів дуже добре знає, що до фабрики пани не йдуть робити, а лише наші — наші по праці і класі.

Збираєш на каліку, зараз і питаєш: "Якої нації?" Збираєш на політичних владів — те саме. Просиш робітника, щоб підписав петицію в справі увільнення політичного робітничого в'язня, — то хоч тут вже

нічого не коштує, лише підписати своє ім'я, а однак темний робітник і тут зашитає: "Чи це наш?" Скажи йому сто раз, що "наш" — наш робітник, що боровся за твою і мої інтереси "своє".

Це є олові тої праці, яку вложили в широкі робітничі маси буржуазія, церква і буржуазна інтелігенція!

Та робітнича клася чим день все більше і більше починає учитись таки від своїх ворогів. Пролетарська революція на Сході Європи отворила очі многим робітникам, а многим отворяє це тепер. Робітники в ріжних т. зв. демократичних державах, котрих наводжувано проти робітників інших народностей та релігій, бачать нині своїми власними очима, що всі пани: чорні, білі, жовті, православні, католицькі, методистські і пр. і пр. — є організовані в один інтернаціонал, а не національний, та що вони одні за другими обстоють, одні других обороняють, не питаючи, якої котрий з них нації чи віри.

Колі Совітська Росія покляла смертю католицького папа за те, що він конспірував проти селянсько-робітничого правительства, то весь "цивілізований" світ протестував проти цього. Протестували всі пани, всі попи і єпископи.

Чому це так? Тому, що селянсько-робітнича влада страїла чоловіка, що належав до їхньої класи.

Те саме повинні робити і ми, робітники, коли, приміром, капіталістична влада Японії хотіла би страїти тов. Катаяму або котрого іншого робітничого провідника. Ми повинні це робити і з Америки і з Європи і звідки-б то не було. Не питаєш: "Якої він нації, або віри", а боронити його всіма можливими способами, тому, що він є нашим товаришем по класі.

Всі ті, що тримаються ще старого ключа: "свій до свого", повинні замінити його дійсним ключем "свій до свого" в розумінню класовим.

Вчїмся від наших ворогів.
Синьовергелєць.

ДЕЗЕРТИРИ З ПОЛЬСЬКОЇ АРМІЇ.

Під таким наголовком харківська "Сєдзянска Правда" пише:

В останній час помічається численне дезертирство на наш бік з польської армії. За прикляним обрахунком за останній місяць, як подає польська газета "Сєрп", перейшло польсько-українську границю на бік Радянської України більш, як 8.000 польських жовнірів. Звичайно, їх не можна всіх порухувати, бо здебільша польські жовніри, перейшовши одинцем чи невеличким гуртком, подаються далше в глибину країни, примуючи на Київ, Одесу, Житомир, чи яке інше відоме їм місто.

Дезертири польські є двох ріжних виглядів. Одні — це ті рекрути, що ще не служили в війську і не бажачи служити і захищати панів, кидують батьківщину-мачуху і мандрують в Радянську країну. Це здебільша Українці, мобілізовані з Галичини, Волині та Холмщини, а також Білоруси.

Другу частину дезертирів становлять Польки робітничі та незаможники, що служили в панській армії і незадоволені з тих порядків та здривств, які істнують у польській державі.

Господарча руїна краю, пролітварська політика панського уряду, а найбільше ті утиски, що спляються на польських робітників та селян, та до того гніт казарми є причиною того незадоволення, що панує в польській армії і примує багатьох утікати на наш бік.

Колі тут польських жовнірів запитують, чого втікли, ті відповідають: "Та годі нам тої панської служби, та досить нам тих панських порядків". Деякі жалуються на те, що їх обдурили з наділом землі в той час, як вони воювали з большевиками.

Ми маємо багато ознак, що польська армія революціонується, наслідком чого є і те численне дезертирство на наш бік. Переходять навіть цілими гуртами. Так недавно перейшли на Волинь цілий взвод піхоти, що належав до 8 полку. Той взвод обзоборів свого офіцера і в строевому порядку перейшов границю, склав свою зброю в нашій місцевій командатурі і відправився до Києва. Це дуже приємний для нас факт.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

- 2. мая 1648 р. вибрано гетьманом Богдана Хмельницького.
- 2. мая 1849 р. Дрезденське повстання в Саксонії, в якому приймав участь М. Бакунін.
- 2. мая 1892 р. Урочище подання англійському парламенту 2-гої петиції чартистів. Парламент не прийняв її.
- 2. мая 1921 р. Вєукраїнська нарада К.П.У. (Боротьбиствів).
- 4. мая 1818 р. народився Карл Маркс.
- 4. мая 1838 р. викуп Тараса Шевченка з кріпацтва.
- 4. мая 1918 р. утворення української "монархії" з гетьманом П. Скоропадським на чолі.
- 5. мая 1789 р. утворення генеральних штатів у Франції.
- 5. мая 1849 р. арештовано 33 "Петрашевців", між ними Достоевського й Плещеева, їх обвинувачено в поширенню соціалістичних ідей фуризму.
- 5. мая 1849 р. забито Катеринославського генерал-губернатора Желановського й поранено московського генерал-губернатора Дубасова.
- 6. мая 1920 р. захоплення Києва польською шляхтою.
- 7. мая 1866 р. арешт П. Лаврова в Петербурзі.
- 7. мая 1918 р. арештовано провідника англійських комуністів Джана Макліна в Англії.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти". Не забувайте про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді!

УКРАЇНСЬКА РАДЯНЬКА ПРЕСА ПРО ВІДДАННЯ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ ПОЛЬЩІ.

КОМЕДИЮ СКІНЧЕНО.

З приводу вирішення альянською радою амбасадорів справи Східної Галичини харківськ. "Вісти ВУЦВК" з 17. марта н. р. містять під повисшим наголовком наступуючу статтю:
Постановою "ради послів" капіталістичних держав і підписанням додаткового протоколу до Версальської угоди про східні кордони Польщі додано ще один пакт до того акту насильства капіталу над народами, що звється Версальською угодою. Згідно з цією постановою Східна-Галичина, справа державної належності котрої весь час була невизнаною остаточно — віддається в повну розпорядчість польської буржуазії.

Слова про право самоозначення, про виявлення волі населення Галичини, якими не раз і не два грали ся буржуазна дипломатія — лишались словами й польська буржуазія — може найнаціоналістичніша, найшовіністичніша в світі ні в визнанні суверенної Східної Галичини. Рижська угода при опріділенні західних кордонів України — викликала головним чином із військового status quo. Там, де підписували угоду з одного боку буржуазний уряд а з другого — робітничо-селянський не могло бути іншої вихідної точки. Про справедливості чи несправедливості буржуазії говорити не доводиться — і з боку Радянської України визнання Збруча своїм західним кордоном, як і ціла Рижська угода — була лише визнанням об'єктивного факту співвідношення сил в боротьбі між капіталом і праціювниками, але ніяк не санкціонуванням зажерливих апетитів тої чи іншої групи капіталістів та їх насильницької політики. Версальська ж угода в цілому — це знуцання над правами народів — бо знуцання над усім працюючим людом всіх націй — є істотна самі капіталістичні держав — і теперішній додаток до неї лише підкреслює насильницький характер угоди в цілому.

Про волю населення Східної Галичини — красномовно говорять ті масові протестання галицького селянства, що ними Галичина палада в осени минулого року й той бойкот виборів до польського сейму, який чинили всі галицькі українські партії. Про ество політики польської буржуазії в Сх. Галичині — ще красномовніше говорять білі від цензури полоси на шпальтах української галицької преси, закриті українські школи і т. п. прояви оскаженішого шовінізму, опертого на зброю окупаційного війська. І то робилося ще тоді, коли офіційно Сх. Галичина не була визнана за Польщею, а лише нею окупована, коли треба було держатися в межах сиккої такої "пристойності!" Що-ж буде тепер, коли велетні капіталу переділяючи розкрадану Європу, кинули нещасну країну на поталу польським шовіністам?

У східно-галицьких дрібно-буржуазних "політиків", що звели визвольну боротьбу галицького селянства на манівці петлюро-петрушевичівських авантур — безліч орієнтацій: на Англію, на Америку, на Чехословаччину на антанту в цілім. Вони дурили народні маси — а часом і себе — байками про "справедливість", яку можна відшукати в буржуазному світі й мріяти про маленьку курдупельну "самостійність", сахаючих, як чорта, більшовицької зарази. Зараз комедія "справедливості" — скінчена. Історія ще раз провчає тих, хто й досі не зрозумів її лекцій, хто й досі не знає, що "визволення національне" — є лише частка визволення соціального і без нього немислима...

Додаток до Версальської угоди, що освячує насильницький акт, скасує той-ж сили, що остаточно скасує і Версальську угоду в цілому — сили революції.

ЧИ НА ДОВГО?

Київський "Більшовик" з 20. марта н. р. містить під повисшим наголовком наступуючу статтю з приводу віддання альянтами Східної Галичини Польщі:
Великі капіталістичні хижакі, коли розпочали імперіялістичну війну, лицемірно заявили, що вони почали її во ім'я інтересів людскости та так званої цивілізації. Такі лицемірні слова казали і німецькі імперіялісти, що стояли на чолі одної групи капіталістичних держав, і французькі з англійськими, що стояли на чолі другої групи.

Брехня хижаків зробила своє діло: темні маси робітників та селян всупереч тому, до чого закликали їх буржуазні, кинулися одні на другіх і покладали безліч трупів для доходів хижаків. Скінчилися імперіялістична війна перемогою антанті на чолі з Францією та Англією. Брехню треба було піддержувати. Кинуто було брехливі слова про право кожного народу мати власну державу. Обіцяно було утворити зі Східної Галичини, що в свій час стогнала під батогами австрійського царя, окрему державу. Великі імперіялістичні хижакі вміло використували суперечности інтересів між східно-галицькими куркулями та польськими панями магнатами і водили за ніс атажаків східно-галицької дрібної буржуазії на чолі з доктором Петрушевичем.

Антанта обіцяла йому самостійну "Східно-галицьку українську народну республіку", але поки-що лише визначила на папері кордони майбутньої країни, на ділі-ж дала можливість польській шляхті бути повним господарем в цій злидній країні. Всі спроби галичан під проводом "рідної" буржуазії утворити об'єднані великими капіталістичними державами лад розбивалися зброєю польських панів. І українська східно-галицька дрібна буржуазія мусіла скоритися великій державі казали їй: "годі! — цілуй руку наші, більшого за тебе!" Постановою послів великих держав Східну Галичину визнано незроздільною частиною великої Річі Посполитої польської. Шкереберть полетіли обіцянки і Петрушевич мусів піти на угоду з шляхтою, що раз тим самим зрадивши інтереси галицьких робітників і селян.

Жорстоку науку дістали ті, котрі вірили провідстві Петрушевичови й не підтримали радянської влади, котра одла лише може визволити галицького селянина з ярма польського магната й українського куркуля. Галичани з наказу великих панських держав визнано незроздільною частиною Польщі. Але настане час, коли і панованню польської шляхти буде край. Тоді галицькі робітники й селяне по власній волі прилучаться до Союзу Соціалістичних Радянських Республік.

Так буде!

РАДІКАЛЬНЕ ХРУНІВСТВО.

З Коломиї пишуть до віденського "Укр. Прапора", що антанту прийхав з Варшави бувший У.С.С. Іван Стопник з величезною сумою гроша з галицьких польських фондів. Зараз на другий день по приїзді він замовив у друкарні папір на 25.000 примірників часописи "Радикальний Голос", яка має появлятися з днем 1. цвітня ц. р. раз в тиждень на всімх сторінках друку. Стопник відбуває потайки наради з деякими членами селянсько-радикальної партії і відгрожує всім, що слідає його роботу, польським криміналом.

Товариші! Памятайте, що місяць май є місяцем несення помочі "Українським Робітничим Вістям"!

УРЯД ПАШІЧА І НЕЗАЛЕЖНА РОБІТНИЧА ПАРТІЯ ЮГОСЛАВІТ.

Спроба югославського уряду Пашіча унеможливити на підставі закону про охорону держави істновання недавно заснованої Робітничої Партії не вдалася.

Білгородський суд видав вирок, який означав поражку уряду. Справа почалась з того, що поліція сконфіскувала те число "Радника" ("Робітника"), в якому були надруковані програма нової партії і статут, та на підставі закону про охорону держави віддала центральному комітет Незалежної Робітничої Партії під суд. Обвинувачення будувалося так: Незалежна Робітничка Партія підлягає на підставі закону про охорону держави переслідуванню і розгону, бо вона заснована видатними членами вже забороненої Комуністичної Партії Югославії.

Як доказ, що Незалежна Робітничка Партія є ніщо інше, як саме заборонена Комуністична Партія, наводилось в обвинуваченню, що Робітничка Партія заснувалася в той час, як істнує Соціалістична Партія, в яку ніхто з фундаторів не залютив вступити. Але цього одного доказу для поліції було замало. Вона дала до обвинувачення ще постанову уряду з 23. мая 1921 р. про профспілки для того, щоб дати судові доказ тому, що членам забороненої Комуністичної Партії дозволяється провадити діяльність лише в профспілках, а що всяка інша громадська діяльність для них заборонена.

Таким чином югославська поліція додержується погляду, що члени Комуністичної Партії, розгромленої урядом в грудні 1920 року, позбавлені всіх громадських і політичних прав і що вони не користуються захистом конституції і решти всіх законів. Для комуністів, мовляв, є один закон — це карний закон про охорону держави.

Як приклад найбільшого "злочину" Незалежної Робітничої Партії поліція зачитувала на суді ту частку програми, в якій говориться про боротьбу проти шовінізму і про необхідність братерського об'єднання балканських народів в Соціалістичній Федеративній Балканській Республіці.

Мілошан Поповіч, Білгород, 22. II. 1923.

ВІДОЗВА ГОЛОВНОЇ РАДИ У.С.Д.П.

Головна Рада Української Соціал-Демократичної Партії (Сх. Галичини, Волині, Холмищини, Підляшя і Полісся) виділа відозву до українських працюючих мас, в котрій читаємо:

"Партійний З'їзд Української Соціал-Демократичної Партії (У.С.Д.П.), що відбувся 18. березня (марта) цього року, рішив поставити нашу партію на прямий соціалістичний шлях, це значить надати їй пролетарське класове обличчя та порвати з усякою угодовою політикою давань, хитань та співпраці з буржуазією, яка йде в розріз з інтересами працюючого населення.

Від сьогоднішня наша партія буде виразницею чисто пролетарської класової боротьби, це значить політика і робота Української Соціал-Демократичної Партії (У.С.Д.П.) будде спиратися на досвідчав пролетарської боротьби та класових змагань і йтиме до своєї мети — повалення капіталістичного устрою — слідами вчителів революційного, наукового соціалізму.

Товариші! Страше лихоліття переживають працюючі маси на цілому світі. Старий лад, опертій на капіталістичному визиску, порохнявіє і валиться. В останніх судорогах, щоб спинити свій неминуучий упадок, він викликає чимраз то більшу нужду й лихоліття працюючих мас. Це відчувають і ми. Збанкрутували цілковито всі ті, що до недавня манди Вас, що прийде вас антанта і визволить Вас. Ту-

На підставі того всього поліція вимагала від суду санкціонування конфіскації "Радника" і заборони істновання Незалежної Робітничої Партії як противітної організації.

Все це на таку білу нитку було зшити, що навіть буржуазний класовий суд, що вважає за свій обовязок допомагати реакції і не раз їй допомагав, мусів відкинути обвинувачення і виправдати підсудимих, "бо в інкримінованій програмі і статуті Незалежної Робітничої Партії нема нічого, що нарушувало би конституцію або який будь закон.

Цей вирок в значній мірі унеможливило використання поліцією закону про охорону держави для переслідування Незалежної Робітничої Партії. В цьому є його найбільше значіння.

Але, зрозуміла річ, уряд Пашіча не зупиниться перед цим першою його поражкою і який сам годиться, — а йде на цілому світі спільним однолітним фронтом проти працюючих мас — треба протиставити такий же спільний однолітний фронт працюючих усього світа. Це одинокий ясний і правильний шлях, що веде до перемоги.

Всі старі байки для дурнів і темних людей про звязок комуністів з болгарськими повстанцями в Македонії, з угорськими і італійськими фашистами, про підготовку комуністами якихось нових терористичних замахів і тим подібні нісенітні вже заповнюють шпальти урядових газет і є ознаками того, що починається нова урядова кампанія наклепів на комуністів і революційних робітників, яку слід розглядати як вступ до нової хвилі бруталного переслідування.

Незалежна Робітничка Партія, що лише зараз зорганізувалася, витримує з першого свого істновання оскаженілий наступ реакції.

В цій тяжкій боротьбі з реакцією вона має за собою симпатії і жваву підтримку широких робітничих та селянських мас Югославії.

Мілошан Поповіч, Білгород, 22. II. 1923.

но-міщанська українська преса обіцявала скорі та справедливе вирішення. Всіх, хто голосив противне і накликував працюючі маси не надіятися на антанту, бо визволення працюючих прийде тільки тоді, коли вони віднесуть перемогу над б'огатими, себто коли пролетаріят повалить буржуазію, тих усіх та сама дрібноміщанська преса клеймила зрадниками.

Також закликали Вас до виборів до польського сейму! І одною лавою пішла Волинь, Холмищина, Підляшя та Полісся до виборів — вислали своїх послів та ці послі їх обманули, бо замість боронити інтересів своїх виборців — почали робити коншахти й підпомагати уряд буржуазної Польщі, цей уряд, що накладає тяжкі податки, переводить колонізацію, ухвалює закони, які звертаються проти робітничих мас і працюючого селянства.

Проти спільного ворога, що не признає ні вітчини ні тих гарних фраз демократизму, який сам годиться, — а йде на цілому світі спільним однолітним фронтом проти працюючих мас — треба протиставити такий же спільний однолітний фронт працюючих усього світа. Це одинокий ясний і правильний шлях, що веде до перемоги.

ЛЕСЯ УКРАТНКА.

(50-літній ювілей з дня народження.)

Імя Лесі Українки лише недавно, після революції стало відомим широким українським колам, а до того про неї знала тільки невелика купка української інтелігенції, що і в час царату стежила за українським друкованим словом. Це були переважно переддланки "Ради", "Літературно-Наукового Вістника", "Давону" та інших українських часописів. Та останніх було, кажу знову, дуже обмежене число. Твори ж Л. Українки друкувалися тільки в часописах і не були до революції розповсюджені серед широкого кола читачів.

Революція викинула на український книжковий ринок не мало письменників, поетів і поетівок з ріжними "школами" та "напрямами". Сонми імпресіоністів, імажиністів, футуристів, конконтривістів і інших, без числа забилися "формами", змістами, а часто й відсутністю того й другого переляканого читача.

Де-не-де з під цілїх ярусів А. Блоків, Бєсеніних, та інших побачив книжкою Лесі Українки "Поєми" чи "В катакомбах", видані державним видавництвом в Києві. До одної з них ("Поєми") П. Филипович подав і передмову, та остання не дає читачеві широкого загально, поняття про авторку. П. Филипович лише кинув, що Лєса Українка вкупі зі своїми творами піднялася на снігову гору, куди досягти може хіба лише Л. Старичка-Черняхівська та сам П. Филипович, звідки він і поглядає на творчість Л. Українки, як на "ідейні надбання і красу богацтва словесного".

Замість такого розглядання "ідейних надбань", що липила на неї постка, спробуємо краше зупинитися на тих матеріальних соціально-економічних процесах, що відбувались тоді на Україні та на фактах із життям Л. У., і в звязку з цими вказати причини, що опреділили характер творчости поетеси.

Промисловий капіталізм, що до 70-80 років був придурений поміщицько-кріпацькими відносинами з послідним дурняками як земельної власности, так і живих робочих дуп, став буйно розростатися. Казкові степи, що до цього часу були улюбленими темами для пера українців та народників, тепер стали ризаніть вадозів і поперек зелізняками. Вуглєві і рудні богацтва Донбасу та Кривого рога примуслили капіталістів, як російських так і закордонних вкладати туди великі капітали. Появився промисловий пролетаріят. Розвій капіталізму зачепив і село.

Всі ми тепер переконалися, що ті обіцянки та клічі патріотичної буржуазії, затемнювали, розбивали та роздівляли нас, всі вони були в інтересі класи визискувачів і капіталістів-панів та допомогли їм закріпити своє пановання всюди там, де робітничтво й селянство дало себе захопити тим облудним націоналістичним клічам буржуазії та її вірних наймитів.

Не зважаючи на банкрутство, наймити капіталізму — дрібно-міщанські українські партії, на яких стоїть так звана Народна Трудова Партія — зі своїм органом "Громадським Вістником" — і даліше накликують працююче населення Східної Галичини, Волині, Холмищини, Підляшя та Полісся до якогось нового, ближше не означеного, національного фронту, вони даліше міркують над тим, як краще туманити несвідомі працюючі маси українського народу.

Та дарма! Працюючі маси переконалися вже про верність клічів, які голосять трудовики! Банкроти і шахраї, які що ніше пишуть, а що ніше думають і роблять — не знайдуть вже більше послуху! І тому місце працюючих у українських мас села й міста в рядах тих, що йдуть шляхом завзятої боротьби проти б'огатих і пануючих."

Там заворушилися з одного боку б'огаті куркулі, а з другого — убоге селянство. Та розвиток капіталізму на Україні проходив не під українським прапором, провідирями його (капіталістами) були елементи не українські — Росіяне, Бєрє, Польки, Англіїці, Французи, Бельгійці. Українське-ж "громадянство" того часу було з одного боку темне селянство, що не розуміло свого соціального і класового положення, а з другого поміщики. Останні що дали промотувалися, і перелюбки в міста, куди тепер стали посылати до школи і своїх дітей, творили широкий шар інтелігенції. Не маючи нахилу до провадження виробничих чи торговельних підприємств, ці кадри бушого панства жили коптом землі, котру вони здавали в оренду сільським куркулям, вчили по інших школах своїх дітей, що плекали по теплих закутках "українську культуру" — писали твори, в котрих лили сльози за мужиками, пригадували старі часи "вільної України, козацтво та б'огманство". Та ця — "українська культура" була для "домашнього обиходу". На політичні релєсії цього питання не ставили, бо їй не було кому. В останній ціле ро-українській семі 1872 року 24. лютого народилася Лєса Українка (Ларіна Петровна Косач). Здоров'ям вона це з малечку вдалася дуже слабою, тому всі дитячі роки її пройшли в батьківській оселі.

Жинучи в батьківській маєтку на Волині маленька Ларіса не знала великого лиха. Тільки шкільна красава Полісся, читала романи з життя лицарів і з малою дуже розвинула собі фантазію. З малих літ вона плекає симпатії до покривджених та слабих — бо сама була найслабша за всіх своїх товаришів.

Крім природи та книжок, що дали напрям психіці майбутньої поетеси, на останню впливали ще й живі особи. Перш за всіх — сім'я. Косачі були не "просто собі" люди того часу, а з ліберальними нахилами. Батькову сестру, її тітку, ще коли Ларісі було 12 років вислали навіть на Сибір, а Лєсо-Косачі — відомий М. П. Драгоманів — жив на еміграції за кордоном.

Доки мала підросла батьки їздили в Київ лише на деякий час, а потім зовсім оселилися утворивши вкупі з сідми богацтва Донбасу та Кривого рога примуслили капіталістів, як російських так і закордонних вкладати туди великі капітали. Появився промисловий пролетаріят. Розвій капіталізму зачепив і село.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

ки заціпали й громадсько-політичні питання.

Але громадство, що оточувало молодого Ларісу, не мало певної орієнтації в своїх політичних міркуваннях, а на пролетаріят дивилося, як на пишшу й чужу собі касту. Про "демократизм" тієї купки можна судити з замітки учасниці П. Старичко-Черняхівської, що в своїх "Хвиллях життя Л. Українки" так характерно висловлюється "В кухні поралася куховарка, чудовий екземпляр нільського гіпнопатама (!?). Мабуть і її торкнулася пошесть літературна". Даді ця пишшукана аристократка іронізує над тим, як невдало кухарка складає листа до свого "бутовника".

Далі авторка "Хвилля" дивується загадуючи про ключі української вечірні: "Навіть лєвока і буфетчики клєбоу пристали до української ідеї" і т. д.

Між отакими українськими аристократами росла молода Ларіса. Творчість її того періоду більше переповнена особистово тугою:

До того, значок гарно чужі мови, вона перекладала вірші Гайне, у котрого і запозичала форму.

Та скоро надолі Ларісі культурні іграшки українські.

Бо ті — а жиро, як кажуть, дуріли, а вона була хора і не могла завжди бути з ними.

Віддаючись пошенилі самотності Лєса критично обміркувала, дилічилася збоку, роботу культурнісі.

1895 р. Ларіса Петровна поїхала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучасне.

Лєса Українка вже виразно почала до М. П. Драгоманова у Софію (Болгарія). Недовго пожила там; навіть і году не пройшло, як дядько умер і вона знову повернулася на Україну. Після зустрічі з соціалістичним дідьком, Лєса Українка вже не бере головними мотивами своєї поезії індивідуальних переживань, як то було раніш, але звертає голову увагу на моменти соціальні. В розмовах з дідьком вона побачила настільки це не розвите сучас

ФОНД ПОМОЧІ ПОЛІТИЧНИМ ВІЗНЯМ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Table with 2 columns: Location/Donor and Amount. Includes entries from West Toronto, River Valley, and various other regions.

Портгедж Ле Прері, Ман.

Table listing donors and amounts for the Portgедж Ле Прері fund.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТІЙ"

Table listing donors and amounts for the Press Fund.

Список

Table listing donors and amounts for the 'Список' fund.

Поспішіть з допомогою!

Text regarding the need for help and donations for the press fund.

ПОШКУЮ Петра Юзюка, з села Хворостівка, Галичина.

Notice about searching for Peter Yuzuk from Khvorostivka.

НА ФОНД ПОМОЧІ ПОЛІТИЧНИМ ВІЗНЯМ СХ. ГАЛИЧИНИ ВПЛИНУЛО:

Table listing donors and amounts for the political prisoners fund.

Вест Торонто, Онт.

Text about the West Toronto branch and its activities.

Ривер Вейл, Онт.

Text about the River Valley branch.

Крейтон Майн, Онт.

Text about the Creighton Maine branch.

Тов. Василь Загара зібрав на лістку

Text about Vasyl Zagara's collection.

Тов. Михайло Рудий зібрав на лістку

Text about Mykhailo Rudyi's collection.

Тов. А. Качмар зібрав на лістку

Text about A. Kachmar's collection.

Тов. М. Дерій зібрав на лістку

Text about M. Deriy's collection.

Тов. М. Дерій \$5.00; Н. Заболонський \$2.00; Росиф Заєпа \$1.00. Разом \$8.00.

Товаріші! Висладо Вам \$17.25 на фонд політичних в'язнів в Східній Галичині.

Text about the \$17.25 donation for political prisoners.

Тов. А. Давидченко зібрав на лістку

Text about A. Davidchenko's collection.

Тов. Михайло Галицький зібрав на лістку

Text about Mykhailo Galitskyi's collection.

НАДІСЛАНО

ЗАЯВА Т-ВА "ПРОСВІТА" ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, В ТРАНСКОНА, МАН.

Statement from 'Prosvita' regarding Taras Shevchenko.

Шановний Тов. Редактор!

Text addressed to the editor regarding the statement.

Тепер до справ.

Text about current affairs and the organization.

Отже ми, як заявля Т-ва "Прогресія" ім. Тараса Шевченка, не будемо членом Т-ва "Прогресія" ім. Тараса Шевченка, ані не вступимо.

Text about the decision to leave the organization.

Всі урядові документи: чартер, "тайтл" і проче в наших руках.

Text about the organization's documents.

Члени т-ва "Прогресія" широким образом від У.Р.Д. в будові Укр. Роб. Дому в Трансконі.

Text about the construction of the workers' house.

Так, що між т-вом "Прогресія" і від У.Р.Д. ворожнечі ніколи не було.

Text about the relationship between the groups.

Отже взаємо всі працюючі Транскони ставати з нами до спільної праці для добра робітничої справи.

Text about mutual cooperation and goals.

В організації наша сила, а в свідомості наша будучність!

Text about the strength of the organization.

Хай живе т-во "Прогресія" ім. Тараса Шевченка в Трансконі!

Text about the future of the organization.

Хай живе наша братня організація — від Укр. Роб. Дім в Трансконі!

Text about the workers' home.

Хай живе слава Ст. Укр. Роб. Дім в Канаді!

Text about the Ukrainian workers' home in Canada.

Товариші! Прошу помістити в "Укр. Роб. Вістях" оцих парagraфів.

Text about publishing the statement in the newspaper.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

Text about the statement's content.

КВАРТАЛЬНЕ СПРАВОЗДАННЯ ФІЛІАЛ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ В САСКАТОНІ, САСК.

Quarterly report for the Saskatoon branch.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

Text about the report's content.

ВЕСТИ ФОРТ І ОКОЛИЦЯ!

News from Fort and surroundings.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

МАЮ НА ПРОДАЖ дві шевські шапки

Notice about selling two Ukrainian shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

ВЕСТИ ФОРТ І ОКОЛИЦЯ!

News from Fort and surroundings.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

МАЮ НА ПРОДАЖ дві шевські шапки

Notice about selling two Ukrainian shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

ВЕСТИ ФОРТ І ОКОЛИЦЯ!

News from Fort and surroundings.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

МАЮ НА ПРОДАЖ дві шевські шапки

Notice about selling two Ukrainian shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

ВЕСТИ ФОРТ І ОКОЛИЦЯ!

News from Fort and surroundings.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

Text about local events.

МАЮ НА ПРОДАЖ дві шевські шапки

Notice about selling two Ukrainian shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

Text about the shirts.

ВЕСТИ ФОРТ І ОКОЛИЦЯ!

News from Fort and surroundings.